

MOZTU GURE ETORKIZUNEAN ESKUZABAL INBERTITZEKO

Posted on 14/03/2012 by Naider

INeren datuen arabera, I+Gko gastua Espainiako administrazio publikoek finantzatutakoak krisia baino lehen ekonomiak (2007an BPG nominala baino zazpi portzentaje gehiago baino zazpi puntu gehiago), 2010ean argi eta garbi azpitik izatera igaro da (eskuratutako azken datuak) eta joera izango duen aurreikuspenekin. are okerrago joan aurrekontu publiko berrietan.

Lehen aldaketetan, eta inertziak eramanda, oinarriak ahazten ari gara. Krisi ekonomiko larria nazioarteko finantza-porrotarekin batera heldu zen gurera, baina oso azkar agerian geratu ziren gure ekoizpen-sistemaren egiturazko defizit garrantzitsuak, eta bertan aurkitzen da "galderaren mutila": alde batetik, gehiegizko pisua. eta artifizialki puztutako eraikuntza sektorearekiko mendekotasuna eta zeinaren prezio-burbuila espekulatiboa lehertu zaigun eskuetan eta, bestetik, nazioarte mailan enpresen lehiakortasuna oztopatzen duten industria-sektore nagusietako produktibitate-maila baxuak.

Pobreagoak gara (gure etxebizitza-parkea % 30 baino gutxiago debalatu da eta IBEX35a bere balioaren ia % 50 jaitsi da), produkzio mailak nabarmen egin du behera (2011n, BPG termino errealean oraindik ez da 2007koa baino handiagoa).) eta gastuak eta inbertsio publikoak zein pribatuak irabazien kontu berrira egokitu beharko ditugu (2011n, administrazio publikoen defizit publikoaren 91.344 milioi euro, nazioarteko konpromisoen gainetik). aparkatuta edo/eta behar bezala orientatuta ez dagoenez, mozketen, depresioaren eta, berriro ere, mozketen espiral arriskutsu batean sartzeko arriskua dugu.

Enpresak sortzen laguntzen duten eta produktiboagoak izateko politika aktiboak ezartzea da gakoa, baina horiek bakarrik posible izango dira, aldi berean, gastu-partida asko alde batera utzi edo nabarmen murrizteko gai bagara. beharko diren funtsak: Letra larriz idatzitako politika industrialaren garaia heldu da.

Epe laburreko emaitzak espero ditzakegu ekintzaileentzako laguntza-proiektuetan eta enpresa-berrikuntza sustatzeko, baina hezkuntzaren alde ere begiratu eta apustu egin behar dugu, baita zientzia eta teknologia ere, ezagutzaren ekonomia global berriaren oinarritzko zutabeak baitira.

Horrela mimatu behar ditugu ekintzaileak, ibilbide kudeagarriak eskaini eta euren proiektua merkatuarekin probatzeko eta alderatzeko aukera eman. Ekintzaileak laguntza eta coaching-a behar du, bere burua finkatzeko leku egokia, finantzaketa, laguntza teknologikoa... eta, batez ere, konfiantza eman diezaiozun behar du bere ideiak lanpostu eta aberastasun bilaka daitezen. Bestalde, gure enpresetan produktibitatearen hobekuntzak etorriko dira, gure soldatak murrizteko gai garelako eta kasu askotan hala izan beharko du, baina aukera estrategikoa eta etorkizuneko aukera produktu berriekin merkatuan balio diferentziala eskaintzean datza. Aukerak eta, bereziki, Interneten potentziala aprobetxatzen duten negozio ereduak, beren pertsonen sormen-ahalmena aprobetxatzen duten antolakuntza-moduekin, esperientzia arrakastatsuak batzeko eta sare konplexuetan aurrezkiak lortzeko gai diren ekintzaileekin. Laburbilduz, berrikuntza-ekosistema aurreratu bat eraikitzen eta mundu mailan lehiakorak diren enpresa-proiektuak errealitate bihurtzen ahalegintzen diren lankidetzak publiko-pribatuetan batzen den gizarte berritzaile batekin.

I+G diskurtso politikoan dago, baina ez dago I+Gari buruzko diskurtsorik, itxura ona duen zerbait da, baina ia inork ez du benetan serio hartzen. Gure ikerketa sistemak eztabaida publikoaren ardatz nagusi izatea merezi du, baina ez hain justu murrizketen tamainagatik, baizik eta hartzen ari den konpromisoaren tamainagatik. Alde batetik, ikerketaren bikaintasun-polo batzuk ditugu, baina

ezagutzaren eta teknologiaren benetako balio-kateak behar ditugu, masa kritiko nahikoa dutenak eta gizarteari benetako balioa sortzera eta ekarpenera bideratuak. Gizartearen, enpresen eta ikerketaren munduaren arteko loturan aurrerapausoak eman dira, baina konexio eraginkor bat falta da, ikerketa sistema eraldaketaren benetako eragile, etorkizunaren bermatzaile izan dadin. Azkenik, ikerketaren erakunde eta gobernantza sistema aldatu beharko dugu, baina norabide jakin eta iraunkor batekin, non profesionalizazioa, kalitatea, nazioartekotzea, bikaintasuna eta emaitzen lorpena lehenesten diren, eta horiek guztiak nahikoa aurki daitezkeen elementuak dira. adostasun sozialaren maila.

Azkenik, adostasun handia dago hezkuntzan aldaketak egiteko beharrari buruz, gure ikasleen PISA ebaluazioetan (ELGAko batez bestekoaren azpitik) eta eskola-porrotari buruzko datu estatistikoek (gazteen % 31k ez du goi maila amaitzen) erakusten duten moduan. eskola) prestakuntzaren alde behar bezala baloratzen eta apustu egiten ez duen gizartearen isla besterik ez direnak. Ekoizpen-sistemaren eraldaketa erradikalaren aldeko apustua lerrokatu behar dugu, maila guztietan hezkuntzaren erabateko berregituraketa batekin, ondo prestatutako pertsonen enpresa berritzaileak elika ditzaten, kalitatezko lanpostuekin eta ondo ordainduta inspiratzen duen ehun produktibo berri bat eraikitzen dugun bitartean.

Oraindik oso urrun gaude ekintzailtza bultzatzen duen sistema batetik. Momentuz, berrikuntza salbuespen arraroa da oraindik gure enpresa-ehunean eta ikerketak eta prestakuntzak eraldaketa sakon eta erradikalak behar dituzte. Arlo horietan aurrera egiteko lidergoa, konbentzimendua eta eraldaketa instituzional handiak behar dira, baina ezer gutxi lortuko dugu krisi une hauetan lehentasunak emateko eta eskuzabaltasunez inbertitzeko gai ez bagara.

There are no comments yet.